LUBELSKI INŻYNIER BUDOWNICTWA

Biuletyn Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa / Nr 2 (78) 2026 / ISSN 1897-3868

// EWOLUCJA I ODPOWIEDZIALNOŚĆ

// RODZINNIE I RADOŚNIE

// KIM JEST LUBELSKI INŻYNIER?

W NUMERZE

XXV Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy LOIIB – nowa kadencja, nowe wyzwania ... 4

Ewolucja i odpowiedzialność ... 7

Dwie kadencje na stanowisku przewodniczącej „Nie myślę o tym w kategoriach sukcesu" ... 9

Kim jest lubelski inżynier? Portret statystyczny i struktura LOIIB w 2025 roku ... 12

Rodzinnie i radośnie ... 14

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej LOIIB podsumowuje 2025 rok. Intensywny czas postępowań i profilaktyki ... 16

Mniej spraw, pełna skuteczność: Bilans prac OSD w 2025 roku ... 17

Pilnują finansów, procedur i codziennego funkcjonowania Izby ... 18

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna podsumowała rok ... 19

Egzamin z pozytywnym zakończeniem ... 20

Sporządzanie projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych ... 21

LUBELSKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

20–150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534–78–12
www.lub.piib.org.pl
e–mail: lub@piib.org.pl

Biuro czynne:
poniedziałek, środa, czwartek, piątek w godz. 8.00–16.00
wtorek w godz. 9.00–17.00

Przewodniczący Okręgowej Rady
tel. 81 534–73–36

Biuro w Lublinie
Dyrektor biura – tel. 81 534–78–13
Sekretariat biura – tel. 81 534–78–12
Główna księgowa 81 741–40–95
Sekcja księgowości 81 534–78–14
Sekcja spraw członkowskich – tel. 81 534–78–16
Sekcja szkolenia – tel. 81 534–78–13
Sekcja uprawnień budowlanych - tel. 81 741–41–83, 81 741–41–84
Sekcja obsługi organów Izby – tel. 81 534–78–15

Biuro terenowe w Białej Podlaskiej
21–500 Biała Podlaska, ul. Pocztowa 2B
lokal nr 14 (I piętro)
Terminy dyżurów:
w środy w godz. 9.00–12.00
w czwartki w godz. 11.00–14.00
biala@lub.piib.org.pl

Biuro terenowe w Chełmie
22–100 Chełm, ul. Lwowska 51
Terminy dyżurów:
w środy i czwartki w godz. 15.00–18.00
chelm@lub.piib.org.pl
tel. 82 563–36–59

Biuro terenowe w Zamościu
22–400 Zamość, ul. Rynek Wielki 6
(Dom Technika NOT)
Terminy dyżurów:
we wtorki i środy w godz. 11.00–14.00
zamosc@lub.piib.org.pl
tel. 84 639–10–28

Zdjęcie na okładce:
XXV Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy LOIIB

Autor:
Agnieszka Kasperska

Biuletyn Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
KWIECIEŃ–MAJ–CZERWIEC 2026 (Nr 78)
ISSN 1897–3868 Nr 2/2026
Nr R. Pr. 895/06 LOIIB w Lublinie
Nakład: 300 egz.

WYDAWCA
Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
20–150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534–78–12
www.lub.piib.org.pl
e–mail: lub@piib.org.pl

REDAKCJA
20–150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel. 81 534–78–17

REDAKTORKA NACZELNA
Agnieszka Kasperska
e–mail: a.kasperska@lub.piib.org.pl

RADA PROGRAMOWA
Janusz Miącz – przewodniczący
Jerzy Adamczyk
Jerzy Kamiński
Teresa Stefaniak
Mirosław Andrzej Gomółka

SKŁAD I DRUK
Drukarnia ALF–GRAF, ul. Abramowicka 6, 20–442 Lublin
tel./fax 81 532–15–12; e–mail: info@alfgraf.com.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adiustacji publikowanych tekstów.

Informujemy, że istnieje możliwość zamieszczania ogłoszeń w naszym biuletynie. Szczegóły w redakcji.

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA dostępny jest także w wersji elektronicznej na stronie internetowej LOIIB: www.lub.piib.org.pl oraz na portalu PIIB.

Szanowni Państwo,

rozpoczynająca się nowa kadencja w Lubelskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa to dla mnie przede wszystkim czas odpowiedzialności, ale również dobrej energii i przekonania, że środowisko inżynierów budownictwa w naszym regionie ma ogromny potencjał. Potwierdzają to zarówno codzienna praca naszych członków, jak również aktywność, zaangażowanie oraz frekwencja podczas wydarzeń organizowanych przez Izbę.

Budownictwo nieustannie się zmienia. Zmieniamy się również my – jako środowisko zawodowe. Pojawiają się nowe technologie, nowe wymagania formalne, coraz bardziej złożone procesy inwestycyjne oraz rosnąca odpowiedzialność związana z wykonywaniem zawodu zaufania publicznego. W tej rzeczywistości niezwykle ważna staje się współpraca, wymiana doświadczeń i stałe podnoszenie kwalifikacji. Dlatego jednym z priorytetów obecnej kadencji pozostaje rozwój działalności szkoleniowej oraz tworzenie przestrzeni do merytorycznej dyskusji pomiędzy inżynierami, administracją i przedstawicielami instytucji związanych z procesem budowlanym.

Jednocześnie chciałbym podkreślić, iż samorząd zawodowy to nie tylko przepisy, procedury i obowiązki. To przede wszystkim ludzie. Inżynierowie, którzy każdego dnia odpowiadają za bezpieczeństwo, trwałość i jakość realizowanych inwestycji. To środowisko, które warto integrować i wzmacniać także poza salami szkoleniowymi czy placami budów.

Dlatego serdecznie zapraszam Państwa do udziału w wydarzeniach organizowanych przez LOIIB w tym roku. Już 5 września spotkamy się podczas Pikniku integracyjnego Członków LOIIB w Zespole Pałacowo-Parkowym w Wierzchowiskach. To doskonała okazja do spotkań, rozmów i chwili odpoczynku w mniej formalnej atmosferze. Będzie to również okazja do ogłoszenia wyników konkursu fotograficznego „Inżynier z aparatem" oraz do wręczenia nagród dla najlepszych prac dyplomowych – inżynierskich i magisterskich napisanych przez studentów Wydziału Budownictwa i Architektury oraz Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Lubelskiej. Zachęcam wszystkich członków Izby do udziału w tym wydarzeniu. Codzienna praca inżyniera często pozwala dostrzec miejsca, sytuacje i detale niedostępne dla innych. Warto pokazać budownictwo także z mniej oczywistej perspektywy. Budownictwo to nie tylko liczby, procedury i dokumentacja. To także przestrzeń, forma, światło, detal i człowiek przy pracy.

Z kolei 26 września odbędzie się uroczysta Gala z okazji Dnia Budowlanych w Centrum Kongresowym Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. To święto całego naszego środowiska – ludzi odpowiedzialnych za rozwój infrastruktury, przestrzeni publicznej oraz bezpieczeństwo użytkowników obiektów budowlanych. Mam nadzieję, iż będzie to czas dobrych rozmów, podsumowań i budowania jeszcze silniejszych relacji zawodowych.

Przed nami kolejne miesiące intensywnej pracy i nowych wyzwań. Wierzę jednak, że dzięki wspólnemu zaangażowaniu będziemy nadal rozwijać samorząd zawodowy w sposób odpowiadający realnym potrzebom inżynierów budownictwa. Dziękuję Państwu za zaufanie oraz codzienną pracę wykonywaną z profesjonalizmem oraz poczuciem odpowiedzialności za jakość polskiego budownictwa.

Tomasz Jabłoński
Przewodniczący Rady LOIIB

XXV Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy LOIIB – nowa kadencja, nowe wyzwania

17 kwietnia 2026 roku odbył się jubileuszowy XXV Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

W zjeździe wzięło udział 105 ze 113 delegatów oraz zaproszeni goście. Niezwykle miło było nam gościć: Filipa Pachlę Wiceprezesa Krajowej Rady PIIB, Michała Pieńko Prodziekana ds. Kształcenia Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej, Barbarę Grylak-Gabriel Dyrektor Wydziału Budownictwa i Architektury Starostwa Powiatowego w Lublinie, Kazimierza Widysiewicza Honorowego Prezesa Polskiego Towarzystwa Mieszkaniowego Lublin.

Zjazd był wydarzeniem o szczególnym znaczeniu – podsumowującym działalność mijającej kadencji oraz wyznaczającym kierunek rozwoju Izby na kolejne cztery lata. Najważniejszą decyzją Zjazdu był wybór Tomasza Jabłońskiego na Przewodniczącego Okręgowej Rady LOIIB VII kadencji na lata 2026–2030. Delegaci obdarzyli go wyraźnym mandatem zaufania, powierzając kierowanie pracami Izby w nadchodzącym okresie.

Zjazd rozpoczął się od przedstawienia sprawozdań z działalności wszystkich organów statutowych LOIIB za rok 2025.

- Okręgowej Rady,
- Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej,
- Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej,
- Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego,
- Okręgowej Komisji Rewizyjnej.

Delegaci podjęli uchwały zatwierdzające wszystkie sprawozdania i udzielili absolutorium Okręgowej Radzie. Zjazd uchwalił również budżet LOIIB na 2026 rok, zapewniając tym samym stabilne podstawy finansowe dla realizacji planowanych działań.

Głos środowiska i znaczenie współpracy

Ważnym punktem obrad było wystąpienie wiceprezesa Krajowej Rady PIIB Filipa Pachli, który podkreślił znaczenie współpracy pomiędzy strukturami okręgowymi a krajowymi.

– Polska Izba Inżynierów Budownictwa bez okręgów nie istnieje – zaznaczył, dziękując jednocześnie członkom LOIIB za ich zaangażowanie w rozwój samorządu zawodowego. W swoim wystąpieniu odniósł się również do wspólnych wyzwań oraz konieczności kontynuowania działań na rzecz wzmacniania pozycji środowiska inżynierskiego.

Wybór Przewodniczącego – kontynuacja i rozwój

Jedynym kandydatem na stanowisko Przewodniczącego Rady LOIIB był Tomasz Jabłoński. W swoim wystąpieniu programowym odwołał się do fundamentalnych zapisów ustawy o samorządzie zawodowym architektów i inżynierów budownictwa, podkreślając rolę Izby w nadzorze nad wykonywaniem zawodu, ochronie interesów jej członków oraz kształtowaniu standardów etycznych.

– Zakres zadań Izby jest jasno określony – od nadawania uprawnień budowlanych, przez współpracę z administracją publiczną, po odpowiedzialność zawodową i opiniowanie aktów prawnych. Wszystkie te obszary są dla mnie równie istotne – podkreślił.

Nowo wybrany Przewodniczący zapowiedział również rozwój działalności szkoleniowej, wskazując na potrzebę dalszego poszerzania oferty edukacyjnej oraz zwiększania dostępności szkoleń dla członków Izby. Istotnym elementem jego programu jest także aktywna ochrona praw inżynierów budownictwa wynikających z obowiązujących przepisów.

– Poprzeczka zawieszona przez panią przewodniczącą Joannę Gierobę jest bardzo wysoko. Dołożę wszelkich starań, aby Izba działała sprawnie i aby jej członkowie realnie odczuwali korzyści z przynależności do samorządu – zadeklarował.

Podczas Zjazdu dokonano również wyboru wszystkich organów statutowych Izby.

Rada LOIIB VII kadencji:

Jarosław Buczek, Joanna Gieroba, Ernest Gmurkowski, Mirosław Gomółka, Tomasz Grzeszczak, Krzysztof Gumiński, Piotr Kawalec, Artur Kostrzewski, Izabela Krakowiak, Ireneusz Krasowski, Dominika Krawczyk, Bogdan Kucharski, Grzegorz Lipczuk, Janusz Miącz, Henryk Miduch, Jacek Pikula, Agnieszka Stręciwilk, Marcin Szkuat, Mirosław Szkołut, Tadeusz Wagner.

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna:

Przewodniczący – Jerzy Adamczyk

Członkowie: Grzegorz Dębowski, Marcin Górecki, Piotr Jaworski, Cezary Jędrak, Jerzy Kamiński,

Piotr Miduch, Anna Halicka, Robert Puliński, Andrzej Raczkowski, Michał Sztorc, Mariusz Szynkaruk, Dariusz Zaorski.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny:

Przewodniczący – Dariusz Flak

Członkowie: Izabela Baduchowska, Wiesław Bocheńczyk, Grzegorz Dobosz, Piotr Gajewski, Grzegorz Golian, Andrzej Gwozda, Kamil Juszkiewicz, Kazimierz Kostrzanowski, Sławomir Krasuski, Aurelia Nowak, Roman Nowak, Władysław Rawski, Anna Woźnicka.

Okręgowa Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący – Andrzej Szkuat

Członkowie: Andrzej Chmielowski, Jarosław Koziej, Marzanna Pieczykolan, Wojciech Szewczyk.

Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej:

Dariusz Balwierz, Andrzej Bałaban, Henryk Bujak, Tomasz Buda, Eliza Naklicka-Małaj, Krzysztof Sierpień, Małgorzata Snela.

Funkcję Rzecznika Koordynatora ponownie powierzono Annie Ostańskiej.

Nowa kadencja – wspólna odpowiedzialność

XXV Zjazd LOIIB pokazał, że Izba jest organizacją dojrzałą, stabilną i gotową na nowe wyzwania. Wybór nowych władz to nie tylko formalność, ale przede wszystkim początek kolejnego etapu pracy na rzecz środowiska inżynierów budownictwa.

– Przed nami czas wytężonej pracy w nowej kadencji. Działamy! – podsumował nowo wybrany Przewodniczący Tomasz Jabłoński.

Rozpoczynająca się kadencja 2026–2030 będzie okresem dalszego wzmacniania pozycji LOIIB, rozwoju kompetencji jej członków oraz aktywnego udziału w kształtowaniu przyszłości branży budowlanej w regionie. ■

Ewolucja i odpowiedzialność

ROZMOWA z Tomaszem Jabłońskim przewodniczącym Okręgowej Rady LOIIB VII kadencji

Skąd pomysł, żeby zostać inżynierem? Marzenie z dzieciństwa?

Tata mi zasugerował (śmiech).

Tata jest inżynierem?

Tak, brat również. W moim przypadku to poniekąd tradycja rodzinna. Oczywiście sam wybrałem budownictwo. Decyzję podjąłem w ostatnich dwóch latach technikum mechanicznego, do którego chodziłem. Zmiana była nagła i na samym początku studiów nie byłem pewny, że to dobry wybór. Bardzo powoli się do tego przekonywałem.

Jak wyglądały początki Pana drogi zawodowej?

Jeszcze podczas studiów zacząłem pracę w hurtowni budowlanej. Po ukończeniu studiów – które skończyłem w 1999 roku na Politechnice Lubelskiej – wyjechałem do Warszawy i rozpocząłem pracę w prywatnej firmie budowlanej. Uczestniczyłem tam w realizacji różnych inwestycji – zarówno kubaturowych, jak i infrastrukturalnych. Były to obiekty biurowe, edukacyjne, handlowe, a także inwestycje drogowe. To był bardzo intensywny czas zdobywania doświadczenia – zarówno na etapie wykonawstwa, jak i później nadzoru.

W Warszawie pracował Pan też przy wiadukcie w Alejach Jerozolimskich. Przy takich realizacjach pojawia się poczucie dumy?

Generalnym wykonawcą był tam Mostostal Warszawa, a my jako podwykonawca realizowaliśmy cztery rzędy masywnych schodów żelbetowych oraz mury oporowe. Dumy tam nie było. Raczej skupienie i zmęczenie, bo betonowanie odbywało się często nocami.

Czy ma Pan w pracy momenty, w których myśli, że robi coś naprawdę ważnego?

Nie. Po prostu robię to, co do mnie należy. Wykonuję swój zawód jak każdy inżynier budownictwa. Jeśli ktoś jest zadowolony z efektów mojej pracy, to bardzo dobrze.

Jak dalej rozwijała się Pana kariera?

To był naturalny, stopniowy rozwój zawodowy. Pracowałem na różnych stanowiskach: od wykonawstwa po nadzór. Zdobyłem uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej bez ograniczeń oraz specjalizację techniczno-budowlaną.

Pełniłem funkcje kierownika budowy i inspektora nadzoru przy inwestycjach publicznych i prywatnych, w tym przy obiektach oświatowych i przemysłowych.

Obecnie jestem związany z samorządem powiatu lubelskiego, gdzie pracuję jako zastępca dyrektora Wydziału Inwestycji i Rozwoju a wcześniej jako dyrektor Zarządu Dróg Powiatowych. Zajmuję się zarządzaniem i nadzorowaniem projektów infrastrukturalnych.

Zarządzanie ludźmi to trudne zadanie?

Zdecydowanie tak. Trzeba uważnie patrzeć na charakter człowieka, a dopiero potem na jego wiedzę. Trzeba umiejętnie gospodarować zasobami ludzkimi. To niełatwe zadanie.

W samorządzie zawodowym działa Pan od...

Od 2009 roku. W Izbie pojawiłem się aktywnie w 2022 roku, kiedy wystartowałem w wyborach

na Zjeździe Sprawozdawczo-Wyborczym VI kadencji. Zostałem wtedy sekretarzem Okręgowej Rady oraz nieco później przewodniczącym zespołu ds. doskonalenia zawodowego i szkoleń. Od tego czasu aktywnie angażuję się w rozwój kompetencji inżynierów, organizację szkoleń oraz działania związane z interpretacją i stosowaniem przepisów prawa budowlanego.

A skąd pomysł, żeby w ogóle kandydować?

Zadecydował trochę przypadek.

Przypadkiem była też decyzja o kandydowaniu na przewodniczącego?

Nie. To już bardzo przemyślana decyzja. Dlaczego? Powiem wprost: jestem pracowity i nie brakuje mi ambicji.

Pracowity czy pracoholik?

To pozostawiam do oceny innych.

Jaka będzie ta kadencja. Czeka nas ewolucja czy rewolucja?

Zdecydowanie ewolucja i rozwój. Kluczowe są dla mnie szkolenia, szczególnie w zawodach zaufania publicznego – tak, jak u lekarzy czy radców prawnych. Pozwalają one na bieżąco śledzić zmiany przepisów, poznawać nowe technologie oraz radzić sobie w trudnych sytuacjach zawodowych. To także ogólny rozwój i przypomnienie podstawowych zagadnień związanych z prawem budowlanym, odbiorami czy kontrolami okresowymi. Dlatego uważam, że członkom Izby należy zapewnić jak najwięcej wartościowych szkoleń w ramach członkostwa – takich, które realnie wspierają ich pracę.

Na co jeszcze położy Pan nacisk?

Na wszystkie działania statutowe i ustawowe Izby – w tym legislację, proces nadawania uprawnień budowlanych oraz jakość pracy komisji kwalifikacyjnych.

Duży nacisk chcę położyć na integrację środowiska. Będą to wydarzenia takie jak pikniki inżynierskie, dni dziecka i inne inicjatywy integracyjne.

Ważne są również spotkania powiatowe integracyjno-szkoleniowe. Umożliwiają one wymianę doświadczeń między inżynierami a przedstawicielami administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego.

Podczas takich spotkań możemy również poznawać lokalne inwestycje oraz rozwijać współpracę z władzami samorządowymi. Istotne są też wystąpienia przedstawicieli Państwowej Straży Pożarnej, którzy omawiają kwestie bezpieczeństwa pożarowego i uczestniczą w dyskusjach z inżynierami.

Bardzo ważne są także działania samopomocowe dla członków oraz wzmocnienie ochrony praw inżynierów budownictwa. Ponadto istotny jest aktywny udział Izby w procesie legislacyjnym.

Dla mnie oczywistą sprawą jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania samorządu i zwiększanie realnych korzyści dla jego członków.

Co powinno się zmienić w przepisach, żeby inżynierom pracowało się łatwiej?

To bardzo szeroki temat, związany głównie z ustawą Prawo budowlane i aktami wykonawczymi. Najważniejsze jest, aby przepisy były logiczne, przejrzyste i nie utrudniały pracy inżynierom.

Na koniec muszę spytać o sam moment wyboru. Co Pan czuł widząc, że został wybrany otrzymując tak duże poparcie?

Było mi bardzo miło z powodu wyniku, ale jednocześnie mam pełną świadomość odpowiedzialności i ilości pracy, która czeka mnie i cały zespół. Ta funkcja to nie tylko wyróżnienie, ale przede wszystkim zobowiązanie wobec środowiska inżynierów budownictwa i wszystkich członków Izby. ■

Dwie kadencje na stanowisku przewodniczącej „Nie myślę o tym w kategoriach sukcesu”

ROZMOWA z Joanną Gierobą przewodniczącą Okręgowej Rady LOIIB V i VI kadencji

Trudno zawrzeć 8 lat w kilku zdaniach, ale gdyby miała Pani krótko podsumować czas przewodniczenia lubelskiej Izbie to powiedziałaby Pani, że...

To nie był łatwy, ale bardzo ciekawy i dynamiczny czas. Przypadły na niego dwa istotne wydarzenia: pandemia Covid-19 oraz wybuch wojny na Ukrainie. Były to wydarzenia o znaczeniu ogólnoświatowym, które odbiły się również na działalności naszego samorządu. Był to jednak przede wszystkim czas wytężonej pracy, organizacji licznych wydarzeń izbowych, szkoleń, spotkań powiatowych, uroczystych obchodów Dnia Budowlanych i wielu innych.

Pierwsza kadencja była bardzo burzliwa, jeśli chodzi o propozycje zmian legislacyjnych dotyczących zarówno ustawy o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa, jak i ustawy Prawo budowlane. Jako LOIIB zaangażowani byliśmy w opiniowanie kolejnych aktów prawnych.

A czym dla Izby był Covid-19?

Przede wszystkim był wydarzeniem niespodziewanym, które przewróciło do góry nogami dotychczasowe formy naszej pracy. Możliwości naszych działań i komunikacji z członkami były dostosowywane na bieżąco do aktualnego stanu epidemicznego i związanych z tym ograniczeń. W pierwszej kolejności musieliśmy zamknąć biuro dla interesantów, a sprawy i problemy członków załatwiane były drogą telefoniczną i mailową.

Pandemia przyśpieszyła cyfryzację naszego samorządu. Wyposażyliśmy biuro w odpowiedni sprzęt do spotkań zdalnych. Nie można było po prostu zawiesić działalności – funkcjonowały przecież sąd, rzecznik, odbywały się postępowania kwalifikacyjne i egzaminy na uprawnienia budowlane. Musieliśmy organizować sesje egzaminacyjne w reżimie sanitarnym.

Staraliśmy się wykonywać nasze statutowe zadania jak najlepiej i uważam, że jako samorząd zawodowy, zdaliśmy egzamin w tym trudnym czasie.

Ta forma działania w dużej mierze została z nami, aczkolwiek uważam, że spotkania bezpośrednie, zwłaszcza w takiej instytucji jak nasza, mają ogromną wartość.

Wydarzenia, o których mówimy sprawiły, że życie nabrało tempa. A jak to było na początku? Została Pani przewodniczącą jako rewolucjonistka?

Rewolucja nie była potrzebna. Mój poprzednik zostawił Izbę w bardzo dobrej kondycji – trzeba to jasno powiedzieć – zwłaszcza finansowej i organizacyjnej. Osiągnęliśmy stabilizację, opartą na dużym doświadczeniu członków naszych organów statutowych. Miałam również za sobą spore doświadczenie w pracy naszego samorządu zarówno na szczeblu krajowym, jak i okręgowym, co niewątpliwie ułatwiło mi pracę.

Izba jest instytucją powołaną do życia ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa, która określa ramy, w których mamy się poruszać. Mamy określone zadania do wykonania i nie ma tu raczej miejsca na rewolucję.

Skupiłam się w dużej mierze na otwarciu samorządu na członków – nie dlatego, że był zamknięty, ale żeby bardziej ich do niego przyciągnąć. Nie chciałam, żeby Izba była traktowana jako „zło konieczne", do którego trzeba się zapisać, by pełnić samodzielne funkcje. Postawiłam więc na rozwój szkoleniowo-integracyjny oraz rozwój kanałów informacyjnych, takich jak strona internetowa i profil na FB. Dużą wagę przywiązywałam do organizacji powiatowych spotkań szkoleniowo-integracyjnych.

To Pani je wymyśliła?

Nie ja, pomysłodawcą był mój poprzednik, Wojciech Szewczyk. Ja zmodyfikowałam formę tych spotkań. W mojej ocenie, jest to znakomita forma kontaktu z członkami.

Te spotkania, z głównym naciskiem na część szkoleniową, dostarczają spory ładunek aktualnej wiedzy; stanowią forum wymiany poglądów, informacji, doświadczeń, a także aktywizują i integrują społeczności lokalne naszych członków. Obecność przedstawicieli władz samorządowych, przedstawicieli organów administracji architektoniczno-budowlanej oraz nadzoru budowlanego wpisuje się w ustawowe zadania izby oraz przyczynia do usprawnienia procesu budowlanego.

Czy zdarzyło się coś w ciągu tych 8 lat, co uznałaby Pani za porażkę?

Szczerze mówiąc – nie. Oczywiście zdarzały się sytuacje, które nie wyszły dokładnie tak, jak planowałam. Tak bywa. Czasami coś mnie irytowało, ale porażki w sensie rzeczywistego niepowodzenia nie odnotowałam. Miałam poczucie życzliwości środowiska i wiele pomocnych osób wokoło. Słowa uznania kieruję również do biura naszej Izby, którego sprawna praca była niezwykle pomocna.

A co uznałaby Pani za największy sukces?

Najważniejsze jest to, że LOIIB funkcjonowała bez zarzutu. To sukces zbiorowy oparty na dobrej współpracy, wzajemnym szacunku i życzliwości. Członkowie organów statutowych wykonali ogrom profesjonalnej pracy, wymagającej wnikliwości, szerokiej, często specjalistycznej wiedzy.

Nie myślę o tym w kategoriach sukcesu, ale bardzo cieszy mnie zmiana formuły świętowania obchodów Dnia Budowlanych. Wcześniej były one połączone z piknikiem, co moim zdaniem nie sprzyjało odpowiedniemu uhonorowaniu wyróżnianych osób.

Pierwsze takie uroczyste obchody zorganizowaliśmy w 2019 roku. Wydarzenie to, skupiające zarówno znamienitych gości, jak coraz większe grono naszych członków wpisało się na stałe do naszego izbowego kalendarza. Jest to okazja do uhonorowania osób zasłużonych dla naszego samorządu, ale również do podkreślenia rangi zawodu inżyniera budownictwa i całego samorządu. Wręczanie medali z okazji 50 czy 60 lat nadania uprawnień budowlanych naszym koleżankom i kolegom to chwile pełne prawdziwych wzruszeń.

Warto wspomnieć, że w 2022 r. obchody Dnia Budowlanych połączone były z jubileuszem 20-lecia LOIIB.

Trafionym pomysłem była również organizacja od 2023 r. festynów z okazji Dnia Dziecka.

Podsumowując dwie poprzednie kadencje nie sposób pominąć Pani działalności na poziomie krajowym.

Jako przewodnicząca koncentrowałam się głównie na działalności okręgowej, ale byłam także członkiem Krajowej Rady PIIB i uczestniczyłam w pracy różnych zespołów i komisji. W pierwszej kadencji byłam m.in. członkiem Komisji ds. Współpracy ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi oraz współtworzyłam porozumienie w tym zakresie.

W 2021 r. jako jeden z przedstawicieli PIIB, brałam udział w pracach zespołu roboczego ds. cyfryzacji w Głównym Urzędzie Nadzoru Budowlanego. Efektem wielomiesięcznych prac tego zespołu było przygotowanie, od strony prawnej i technicznej, podstawowych rozwiązań umożliwiających cyfryzację procedur budowlanych.

Z powołania Ministra Infrastruktury uczestniczyłam w pracach Komitetu Technicznego Mostownictwa. Komitet działał w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia Ministra Infrastruktury i Polskiego Kongresu Drogowego, polegającego na zapewnieniu aktualności i standardów w drogownictwie.

Z powołania Ministra Rozwoju i Technologii, byłam również członkiem Zespołu do oceny wybitnych osiągnięć twórczych w dziedzinach architektury i budownictwa oraz planowania i zagospodarowania przestrzennego.

Jak znajdowała Pani na to wszystko czas: jako matka, żona, współwłaściciel firmy i przewodnicząca?

Po prostu to lubię, a praca w samorządzie daje mi ogromną satysfakcję. Rodzina jest dla mnie bardzo ważna, podobnie jak praca zawodowa. Działalność w Izbie daje możliwość robienia rzeczy ważnych i potrzebnych dla środowiska. Sama od lat pełnię samodzielne funkcje techniczne, współprowadzę biuro projektowe, więc widzę problemy branży i mogę próbować je rozwiązywać – szczególnie w obszarze legislacyjnym, który zawsze mnie interesował.

Przed nami VII kadencja, którą rozpoczyna Pani jako zastępca przewodniczącego. Co dalej?

Pracy na pewno nie zabraknie. Widzę tę kadencję jako czas odmłodzenia samorządu. W przyszłym roku Izba będzie obchodzić 25-lecie. Widać naturalną zmianę pokoleniową – część osób odchodzi, pojawiają się nowe. W tym roku aż 51 ze 113 delegatów pełni tę funkcję po raz pierwszy. To nowe pokolenie ma inne podejście do pracy i życia. Naszą rolą jest przekazać im wiedzę i doświadczenie, ale bez narzucania czegokolwiek.

Jak zmienia się praca inżyniera i sami inżynierowie przez ostatnie 25 lat?

Praca inżyniera budownictwa w okresie ostatnich 25 lat przeszła radykalną transformację, zarówno w zakresie projektowania, jak i wykonawstwa. Dotyczy to głównie szeroko pojętej cyfryzacji, automatyzacji i coraz bardziej zaawansowanego oprogramowania, pozwalającego na optymalizacje rozwiązań i tworzenie o wiele bardziej złożonych projektów. W mojej ocenie problemy, z którymi mierzą się inżynierowie, są znacznie bardziej skomplikowane niż dwie dekady temu. Rozpatrujemy nasze obiekty także w aspekcie środowiskowym, przyrodniczym oraz społecznym. Wymaga to od nas szerokiej wiedzy i ciągłego jej poszerzania. Musimy po prostu nadążać za galopującym światem.

Żyjemy w czasach względnego dobrobytu, co wpływa na podejście do pracy. Młodzi ludzie chcą korzystać z życia i nie poświęcać pracy tyle czasu, ile poprzednie pokolenia. Dodatkowo zawód inżyniera budownictwa jest postrzegany jako trudny i obciążony dużą odpowiedzialnością. Matematyka, fizyka, długa ścieżka zawodowa – to zniechęca. Z raportów wynika, że maleje liczba osób wybierających studia budowlane, co jest bardzo niepokojące. Już dziś widać braki kadrowe – szczególnie przy dużych inwestycjach infrastrukturalnych.

Czy samorząd może coś z tym zrobić?

Staramy się podejmując działania promocyjne, ale to nie wystarczy. Kluczowa będzie legislacja – uproszczenie przepisów i ograniczenie nadmiaru procedur administracyjnych. Dziś często zmagamy się z biurokracją, która nie wpływa realnie na jakość projektów czy budów, a jedynie utrudnia pracę. I to jest obszar, nad którym trzeba intensywnie pracować. ■

Kim jest lubelski inżynier? Portret statystyczny i struktura LOIIB w 2025 roku

Dokumenty prezentowane podczas Zjazdów Sprawozdawczych i Sprawozdawczo-Wyborczych to tradycyjnie okazja do przyjrzenia się nie tylko finansom czy inwestycjom, ale przede wszystkim – nam samym. Jak na tle kraju wypada nasza izba, które branże wiodą prym na Lubelszczyźnie i jak stabilna jest nasza inżynierska społeczność? Zapraszamy na statystyczny spacer po strukturach LOIIB.

Stabilna dziewiątka w kraju

Z danych na dzień 31 grudnia 2025 roku wynika, że Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zrzesza dokładnie **6 419 aktywnych członków.** Wynik ten plasuje nas na bezpiecznym, 9. miejscu w skali całego kraju (na 16 izb okręgowych). Wyprzedza nas minimalnie izba podkarpacka (6 434 osoby), a stawkę zamyka izba lubuska z liczbą 2 661 członków. Niekwestionowanym liderem pozostaje Mazowsze, liczące ponad 17,4 tys. inżynierów.

Co niezwykle istotne, podczas gdy w skali całego kraju Polska Izba Inżynierów Budownictwa zanotowała w 2025 roku spadek ogólnej liczby członków o 799 osób (-0,67 proc.), **LOIIB wykazuje trend stabilny z tendencją wzrostową**. W porównaniu do lat 2022–2023, kiedy liczba ta oscylowała wokół 6,3 tys., obecny wynik utrzymuje ubiegłoroczny wysoki poziom zaangażowania zawodowego w naszym regionie.

O sile i dynamice naszej izby świadczy również tytaniczna praca Zespołu ds. członkowskich, który w samym 2025 roku podjął aż **717 uchwał** związanych z kwestiami przynależności zawodowej.

Dominacja budownictwa ogólnego i walka o drugie miejsce

Analiza podziału branżowego nie pozostawia złudzeń – sercem lubelskiej inżynierii niezmiennie pozostaje **budownictwo ogólne (BO)**. W tej specjalności zrzeszonych jest **2 744 członków,** co stanowi niemal 43 proc. całej izby. Choć w mijającym roku branża ta zanotowała minimalny odpływ (-9 osób), jej pozycja lidera jest niezagrożona.

Niezwykle ciekawie prezentuje się walka o drugie miejsce na podium, gdzie od lat tasują się dwie kluczowe specjalności instalacyjne:

- **Instalacje elektryczne (IE):** W 2025 roku to właśnie ta branża zanotowała stabilny wzrost (+6 osób), osiągając poziom **1 305 członków** i wysuwając się na pozycję wicelidera.
- **Instalacje sanitarne (IS):** Po lekkim spadku o 9 osób, branża ta liczy obecnie **1 298 członków**, depcząc „elektrykom" po piętach.

Kolejne miejsca w zestawieniu zajmują specjaliści od infrastruktury transportowej i sieci:

- **Budownictwo drogowe (BD):** Stabilny wzrost o 8 osób przyniósł łączny wynik **681 członków**.
- **Budownictwo kolejowe (BK):** 135 członków (spadek o 3).
- **Budownictwo mostowe (BM):** 115 członków (spadek o 2).
- **Budownictwo telekomunikacyjne (BT):** Odnotowało spektakularny, jak na swoją liczebność, wzrost aż o 9,30% (+8 osób), osiągając poziom **94 członków**.

Zestawienie zamykają nieliczne, acz wysoce wyspecjalizowane branże: budownictwo wodno-melioracyjne (37 osób), hydrotechniczne (8 osób, wzrost o 33%) oraz wyburzeniowe, reprezentowane niezmiennie przez 2 osoby.

Wirtualna rzeczywistość i nowoczesny inżynier

Sprawozdanie za 2025 rok obala mit, jakoby branża budowlana była oporna na cyfryzację. Współczesny lubelski inżynier to osoba działająca w pełni online. Na koniec roku aż **6 398 członków LOIIB, co stanowi imponujące 99,70 proc. wszystkich członków uaktywniło swoje konta elektroniczne na portalu PIIB.**

Nasi członkowie masowo korzystają z cyfrowych narzędzi wsparcia. W 2025 roku z elektronicznej biblioteki norm PKN skorzystało 1 643 inżynierów, z serwisu Bistyp – 428 osób, z Wolters Kluwer – 384 osoby, a z zasobów norm SEP – 340 członków. Ponadto, nasza strona internetowa zanotowała ponad 112 tysięcy odsłon, a izbowy Facebook zyskał prawie 30 proc. więcej obserwatorów, generując ponad 300 tysięcy wyświetleń opublikowanych postów.

Podsumowanie

Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa wkracza w kolejny rok jako organizacja silna, stabilna i nowoczesna. Struktura zawodowa naszych członków idealnie odpowiada na potrzeby rynku, a niemal stuprocentowe ucyfrowienie społeczności pokazuje, że inżynierowie z Lubelszczyzny śmiało patrzą w przyszłość, łącząc tradycyjną wiedzę techniczną z nowoczesnymi narzędziami pracy. ■

Rodzinnie i radośnie

Lublin, Zamość, Chełm i Biała Podlaska stały się areną radosnego świętowania Dnia Dziecka. Z inicjatywy LOIIB w każdym z tych miast odbyły się rodzinne festyny, które zgromadziły najmłodszych wraz z rodzicami i dziadkami, oferując mnóstwo atrakcji, wspólnej zabawy i niezapomnianych chwil.

To już tradycja, że członkowie LOIIB przychodzą na wydarzenie całymi rodzinami, by wspólnie spędzać czas. Malowanie buziek, układanie klocków, smakołyki, relaks na leżakach i konkursy – każdy mógł znaleźć coś dla siebie. – Chcemy integrować całe rodziny, aby dzieci i rodzice mogli wspólnie spędzać czas – mówiła Jagoda Pływacz, która prowadziła imprezę w Lublinie. – Cieszy mnie, że rodzice tak bardzo się angażują. Wspólne chwile są fantastyczne!

Bawili się zarówno mali, jak i duzi – ci, którzy wygrali, i ci, którym tym razem zabrakło szczęścia. Bruno nie znalazł się w ścisłej czołówce, ale uśmiech nie schodził mu z twarzy, a pozytywne emocje słychać było w każdym słowie. – Wygrałem niebieski samolot i jeszcze coś takiego. To są słodycze, kolorowe rureczki. Wszystko jest fajne! – ekscytował się chłopiec.

Pierwsze miejsce w konkursie „Mistrz Refleksu" zajęła Gabrysia. – Trochę było trudno, a trochę

łatwo. Najtrudniejsze było szybkie wybieranie kolorów – opowiadała. Po chwili dodała z powagą: – Jestem z siebie dumna.

– Bardzo lubimy przychodzić na ten festyn. Jesteśmy już czwarty raz – mówiła pani Kasia, mama dziewczynki. – Tu zawsze wszystko jest świetnie zorganizowane. Konkursy dla dzieci są fantastyczne, a najważniejsze, że każdy coś wygrywa i nikt nie czuje się przegrany. Dzieci uwielbiają też dmuchańce. No i nie można narzekać na kuchnię.

Pan Krzysztof przyszedł na piknik z rodziną już po raz drugi. – To świetna inicjatywa naszej Izby, że możemy spotkać się razem z rodzinami. Na co dzień my, kierownicy, widujemy się głównie na budowach. A tutaj jesteśmy z dziećmi i żonami, jest okazja do rozmowy i wspólnego spędzenia czasu. Pogoda dopisała, dzieci świetnie się bawią, a ja spotkałem kolegę, którego nie widziałem od ponad 10 lat. Pierwsze, co wspominaliśmy, to oczywiście budowa. ■

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej LOIIB podsumowuje 2025 rok. Intensywny czas postępowań i profilaktyki

Dla Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa rok 2025 był czasem wytężonej pracy – zarówno na polu prowadzonych postępowań wyjaśniających, jak i w obszarze szeroko pojętej edukacji oraz profilaktyki. Sześcioosobowy zespół rzeczników, działający pod przewodnictwem koordynator dr hab. inż. Anny Ostańskiej, prof. uczelni, kontrolował prawidłowość wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w oparciu o przepisy prawa oraz zasady etyki zawodowej.

Skargi i wnioski pod lupą Rzeczników

W okresie sprawozdawczym Rzecznicy prowadzili łącznie 15 spraw dotyczących 19 osób. Większość z nich (13 spraw) wpłynęła w bieżącym roku, natomiast 2 sprawy stanowiły kontynuację postępowań z lat ubiegłych.

Głównym źródłem sygnałów o potencjalnych nieprawidłowościach były organy nadzoru budowlanego. Aż 10 wniosków przekazały Powiatowe Inspektoraty, Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Lublinie oraz Główny Inspektorat Nadzoru Budowlanego. Pozostałe 5 spraw zostało zainicjowanych skargami od inwestorów prywatnych oraz wykonawców realizujących obiekty.

Podobnie jak w poprzednim roku, najwięcej postępowań wyjaśniających dotyczyło kierowników budów oraz osób wykonujących oceny stanu technicznego obiektów (po 6 osób). Pod lupą Rzeczników znaleźli się także projektanci (4 osoby), inspektorzy nadzoru inwestorskiego (2 osoby) oraz jedna osoba sporządzająca świadectwo charakterystyki energetycznej budynku.

Bilans postępowań: Sprawy zamknięte przed końcem roku

Dzięki sprawnej i – jak podkreślono w raporcie – wzorowej obsłudze prawnej i administracyjnej, na dzień 31 grudnia 2025 roku Rzecznikom udało się zakończyć wszystkie 15 prowadzonych postępowań.

Efekt tych prac prezentuje się następująco:

- **2 wnioski o ukaranie** skierowano bezpośrednio do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego LOIIB.
- **10 postępowań umorzono** – powodem był brak dowodów na popełnienie czynu niezgodnego z przepisami lub przedawnienie sprawy.

– **2 sprawy** zakończyły się odmową wszczęcia postępowania.
– **1 sprawa** przyniosła odmowę uchylenia wcześniejszej decyzji.

Co niezwykle istotne z punktu widzenia oceny pracy samego organu, w całym roku sprawozdawczym do biura izby nie wpłynęła ani jedna skarga na działalność OROZ LOIIB.

Szkolenia, warsztaty i spotkania w terenie

Rok 2025 stał również pod znakiem podnoszenia kwalifikacji oraz bliskich spotkań z członkami LOIIB. Rzecznicy aktywnie uczestniczyli w posiedzeniach wewnętrznych, spotkaniach z Krajowym Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej PIIB oraz w licznych szkoleniach.

Swoją wiedzę z zakresu prawa budowlanego, procedur i interpretacji Kodeksu Etyki Zawodowej szlifowali m.in. w Świnoujściu, Kazimierzu Dolnym oraz Nałęczowie. Cennym doświadczeniem były także praktyczne warsztaty z przeprowadzania rozprawy sądowej w Katowicach i Nałęczowie, w których członkowie naszego zespołu brali czynny udział.

Rzecznicy nie ograniczali się jednak wyłącznie do pracy zza biurka. Przedstawiciele OROZ wzięli udział w 7 spotkaniach szkoleniowo-integracyjnych na terenie całego województwa lubelskiego – odwiedzając Krasnystaw, Ryki, Tomaszów Lubelski, Zamość, Chełm, Włodawę i Łuków. Była to doskonała okazja, aby na konkretnych przykładach omówić błędy najczęściej popełniane przez inżynierów w terenie oraz przybliżyć członkom izby procedury, jakie wiążą się z postępowaniem przed OROZ.

Dla członków szukających bezpośredniego kontaktu i porady, Rzecznicy przez cały rok pełnili także regularne, comiesięczne dyżury w siedzibie LOIIB w Lublinie. ■

Mniej spraw, pełna skuteczność: Bilans prac OSD w 2025 roku

W 2025 roku Okręgowy Sąd Dyscyplinarny LOIIB pracował w nieco mniejszym wymiarze godzinowym niż w latach ubiegłych, ale z zachowaniem stuprocentowej efektywności. Łącznie pod lupę czterech powołanych składów orzekających trafiły **4 sprawy z zakresu odpowiedzialności zawodowej**. Co ciekawe, absolutnie wszystkie z nich dotyczyły wyłącznie inżynierów pełniących samodzielną funkcję kierownika budowy.

Na ten wynik złożyły się dwie sprawy z lat ubiegłych (w tym jedna zawieszona i jedna z nieprawomocną decyzją) oraz dwa zupełnie nowe wnioski, które wpłynęły do sądu w ciągu roku. Warto podkreślić, że w 2025 roku na wokandzie OSD nie pojawiła się ani jedna sprawa dotycząca odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Sędziowie LOIIB spotkali się na pięciu posiedzeniach niejawnych i przeprowadzili jedną jawną rozprawę. Efekt? Do 31 grudnia 2025 roku **rozstrzygnięto i zamknięto wszystkie toczące się postępowania** – na nowy rok nie przeszła ani jedna zaległa sprawa.

Oto jak prezentują się tegoroczne orzeczenia:

» **2 razy nałożono karę upomnienia** – w obu przypadkach za niedbałe i niewłaściwe realizowanie obowiązków kierownika budowy (naruszenie art. 95 pkt 4 w zw. z art. 22 Prawa budowlanego). W stosunku do jednego z ukaranych, z uwagi na rażący charakter przewinienia, sąd zastosował dodatkowy środek dyscyplinujący w postaci nakazu ponownego zdania egzaminu ze znajomości przepisów przed Krajową Komisją Kwalifikacyjną.
» **1 postępowanie zostało umorzone**.
» **1 raz wydano decyzję o zatarciu kary** z lat ubiegłych.

W jednym przypadku ukarany inżynier skorzystał z prawa do odwołania – sprawa ta została oficjalnie przekazana do rozpatrzenia przez Krajowy Sąd Dyscyplinarny PIIB. ■

Pilnują finansów, procedur i codziennego funkcjonowania Izby

Za Okręgową Komisją Rewizyjną LOIIB kolejny rok intensywnej pracy kontrolnej i organizacyjnej. Komisja nie tylko analizowała działalność statutową, finansową i gospodarczą Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, ale także na bieżąco sprawdzała, czy wszystkie działania organów Izby prowadzone są zgodnie z obowiązującymi przepisami, regulaminami i przyjętymi procedurami.

Szczegółowej kontroli poddano m.in. funkcjonowanie Biura LOIIB. Na koniec 2025 roku zatrudniało ono sześć osób, a dokumentacja administracyjna, księgowa i kadrowa prowadzona była – jak podkreślono w protokole – zgodnie z obowiązującymi przepisami. W ciągu roku przez biuro przeszło blisko trzy tysiące pism, a całość dokumentacji archiwizowano zgodnie z instrukcją kancelaryjną.

Komisja pozytywnie oceniła również gospodarkę finansową Izby. Budżet LOIIB został wykonany zgodnie z założeniami, a realizacja wpływów osiągnęła poziom 99,58 procent planu. Rok 2025 zakończono dodatnim wynikiem finansowym netto w wysokości 1 422 493,43 zł. Łączne przychody LOIIB wyniosły ponad 6,1 mln zł, a wydatki ponad 4,5 mln zł. Komisja podkreśliła także, że sytuacja finansowa Izby pozostaje stabilna i nie występują zagrożenia dla dalszego funkcjonowania organizacji.

Podsumowanie kontroli było jednoznaczne – działalność wszystkich organów LOIIB prowadzona była zgodnie ze statutem, regulaminami i obowiązującym prawem. ■

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna podsumowała rok

Za Okręgową Komisją Kwalifikacyjną kolejny intensywny rok pracy. W 2025 roku przeprowadzono dwie sesje egzaminacyjne dla osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień budowlanych – w maju i listopadzie. Egzaminy po raz kolejny potwierdziły duże zainteresowanie zdobywaniem kwalifikacji zawodowych wśród inżynierów różnych specjalności.

Łącznie pozytywny wynik uzyskało 370 osób, co oznacza zdawalność na poziomie około 84,6 procent. Najwięcej nowych uprawnień nadano w specjalności konstrukcyjno-budowlanej – otrzymało je 105 osób. Dużą grupę stanowili również kandydaci w specjalnościach instalacyjnych: sanitarnych i elektrycznych, gdzie uprawnienia uzyskało po 66 osób, a także telekomunikacyjnych – 62 osoby.

Uprawnienia otrzymały ponadto:

- 45 osób w specjalności inżynieryjnej drogowej,
- 10 osób w specjalności inżynieryjnej mostowej,
- 7 osób w specjalności inżynieryjnej kolejowej KOB (kolejowe obiekty budowlane),
- 5 osób w specjalności inżynieryjnej hydrotechnicznej,
- 4 osoby w specjalności inżynieryjnej kolejowej SRK (sterowanie ruchem kolejowym).

Bardzo wysoka była zdawalność egzaminów pisemnych, która wyniosła około 97 procent. Większym wyzwaniem dla kandydatów okazały się egzaminy ustne, gdzie pozytywny wynik osiągnęło 77 procent zdających. Po zakończeniu obu sesji wydano 118 decyzji odmawiających nadania uprawnień budowlanych – 11 po egzaminie pisemnym i 107 po egzaminach ustnych. Co istotne, od wydanych decyzji nie wniesiono żadnych odwołań.

Miniony rok to jednak nie tylko egzaminy. Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna prowadziła także bieżące prace związane z interpretacją uprawnień i organizacją postępowań kwalifikacyjnych. Odbyło się 8 posiedzeń Prezydium OKK oraz 8 posiedzeń plenarnych Komisji, podczas których omawiano najważniejsze kwestie proceduralne i organizacyjne. Przewodniczący OKK wydał również 10 zarządzeń dotyczących składów zespołów interpretacyjnych, kwalifikacyjnych, egzaminacyjnych i orzekających.

Do Komisji wpłynęło także 41 wniosków o interpretację uprawnień budowlanych. Wszystkie sprawy zostały rozpatrzone, a zainteresowani otrzymali pisemne odpowiedzi. ■

Egzamin z pozytywnym zakończeniem

Aż 161 osób otrzymało pozytywny wynik podczas egzaminu pisemnego XLVII sesji egzaminacyjnej na uprawnienia budowlane. Kandydaci wykazywali się wiedzą w połowie maja.

Do pierwszej części egzaminu przystąpiły 54 osoby w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. 52 z nich otrzymało wynik pozytywny.

W drugiej części egzaminu zaliczenie otrzymało aż 109 ze 110 osób:

- specjalność instalacyjna elektryczna (35 osób),
- specjalność inżynieryjna drogowa (28 osób),
- specjalność instalacyjna sanitarna (25 osób),
- specjalność instalacyjna telekomunikacyjna (8 osób),
- specjalność inżynieryjna mostowa (6 osób),
- specjalność inżynieryjna hydrotechniczna (4 osoby),
- specjalność inżynieryjna kolejowa KOB (4 osoby),
- specjalność inżynieryjna kolejowa SRK (1 osoba).

Wyniki egzaminu testowego sesja XLVII

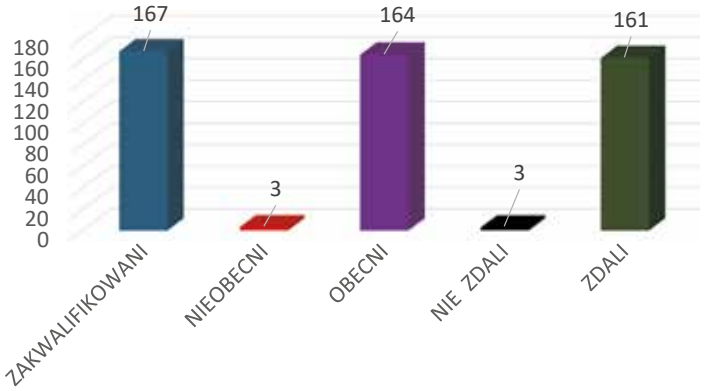

Zdający w specjalnościach

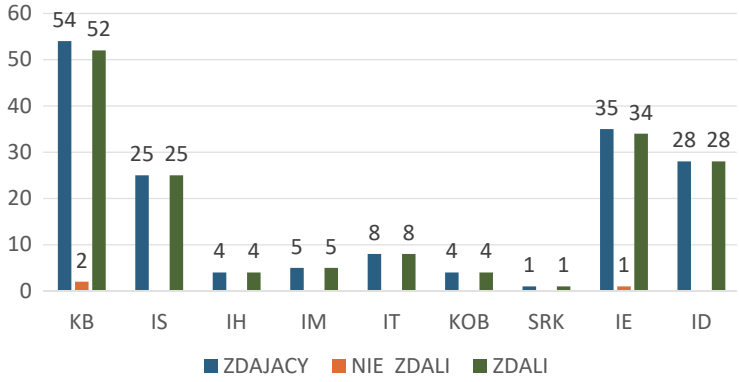

Sporządzanie projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych

Inż. Jerzy Kamiński, sekretarz Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIIB

Zgodnie z art. 5 ustawy o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (t j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1783):

Izba architektów zrzesza osoby, które:

1) posiadają uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
2) posiadają uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń lub uprawnienia w zakresie odpowiadającym zakresowi tej specjalności uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy – Prawo budowlane.

Izba inżynierów budownictwa zrzesza osoby, które:

1) posiadają uprawnienia budowlane w specjalnościach, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2–4 ustawy – Prawo budowlane;
2) posiadają uprawnienia budowlane w zakresie odpowiadającym zakresowi specjalności, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo budowlane w zakresie określonym w art. 14 ust. 3 pkt 2–4 tej ustawy lub specjalności, o których mowa w pkt 1, uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy – Prawo budowlane.

Niezbędnym warunkiem umożliwiającym pełnienie funkcji projektanta zgodnie z art. 12 ust. 7 Pb jest wpis na listę członków Okręgowej Izby Architektów lub Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa potwierdzony zaświadczeniem wydanym przez tę izbę z określonym w nim terminem ważności.

Podsumowując, inżynierowie budownictwa, którzy uzyskali uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania w ograniczonym zakresie po 1 stycznia 1995 r., aby pełnić funkcję projektanta lub sprawdzającego, muszą być członkami Izby Architektów RP.

Inżynierowie i technicy budownictwa posiadający również uprawnienia do sporządzania projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych w ograniczonym zakresie, uzyskane przed 1 stycznia 1995 r. na zasadzie ochrony praw nabytych mogą z nich korzystać, będąc jedynie członkami Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Podstawowym aktem prawnym w budownictwie jest obecnie ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (w skrócie Pb) (tj. Dz. U. z 2025 r. poz. 418 z późn. zm.).

Ustawa wprowadziła podział uprawnień budowlanych na uprawnienia bez ograniczeń i w ograniczonym zakresie, który wszedł w życie 1 stycznia 1995 r.

Powyższe nie oznacza jednak, że od 1928 r. tj. wejścia w życie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli, do 1995 r. ustawodawca nie przewidywał uprawnień budowlanych, których zakres byłby ograniczony podmiotowo lub przedmiotowo. Taki podział bowiem istniał, aczkolwiek różnił się sposobem stosowania ograniczeń polegającym na określeniu, w jakim zakresie osoba uzyskująca uprawnienia może wykonywać funkcje techniczne w budownictwie, a w jakim podlega wyłączeniu. Generalnie zasada nadawania uprawnień w określonym zakresie od początku wydawania była niezmienna – osoby z wyższym wykształceniem technicznym odpowiednim w danej specjalności mogły uzyskać uprawnienia budowlane bez ograniczeń, natomiast osoby ze średnim wykształceniem technicznym lub z wyższym, ale pokrewnym dla danej specjalności mogły uzyskać uprawnienia jedynie w ograniczonym zakresie.

Zgodnie z art. 104 obowiązującego Pb „osoby, które, przed dniem wejścia w życie ustawy, uzyskały uprawnienia budowlane lub stwierdzenie posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych

w budownictwie, zachowują uprawnienia do pełnienia tych funkcji w dotychczasowym zakresie".

Analogicznie określał art. 90 ust . 1 Prawa budowlanego z 1961 r. oraz art. 67 Prawa budowlanego z 1974 r.

Artykułem tym ustawodawca gwarantuje poszanowanie praw nabytych.

Stanowisko powyższe wypływa z orzecznictwa sądów powszechnych i administracyjnych, wśród których można wskazać na wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 września 2019 r., sygn. akt: VI ACa 560/18, który uznał, że: *„Zgodnie z ogólną zasadą trwałości decyzji administracyjnych, decyzje wydane w konkretnym stanie prawnym obowiązują w zakresie, w jakim zostały wydane i późniejsze zmiany prawne nie mają wpływu na ich zakres. O tym więc, w jakim zakresie dana osoba zachowała uprawnienia budowlane w rozumieniu przepisów art. 67 Prawa budowlanego z 1974 r. oraz art. 104 Prawa budowlanego z 1994 r., decyduje treść orzeczenia stwierdzającego nabycie tych uprawnień", również wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lutego 2017 r. w sprawie sygn. akt: OSK 1324/15, w którym Sąd stwierdził m.in.: „nabycie uprawnień budowlanych wprawdzie pod rządami „starego prawa" tworzy stan, w którym te uprawnienia funkcjonują pod rządami „nowego prawa", zatem jest zdarzeniem „ciągłym", sytuacją trwającą także po wejściu w życie nowych regulacji prawnych".*

Decyzja o nadaniu uprawnień lub o stwierdzeniu posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie określa każdorazowo zakres prac projektowych lub robót budowlanych w danej specjalności, do których uprawniona jest dana osoba.

Zatem, zakres uprawnień należy odczytywać zgodnie z treścią decyzji o ich nadaniu, przy uwzględnieniu przepisów będących podstawą ich nadania.

Pierwszym aktem prawnym w dziedzinie budownictwa w Niepodległej Polsce było Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli, którego tekst jednolity został ogłoszony przez Ministra Spraw Wewnętrznych w Dz. U. z 1939 r. Nr 34, poz. 216 z późn. zm. W art. 361, art.362, art.363, art. 364 znajdowały się normy określające podział uprawnień upoważniających do projektowania albo do kierowania robotami budowlanymi. Regulacje obejmowały w sposób jednoznaczny wymagania w zakresie wykształcenia i warunki odbywania praktyk zawodowych. Określało w zależności od posiadanego wykształcenia oraz odpowiedniej praktyki zawodowej, po zdaniu egzaminu zakres uprawnień budowlanych do kierowania określonymi robotami budowlanymi oraz sporządzania projektów (planów) tych robót. Osoby z wykształceniem wyższym na podstawie art. 361, art. 362 i art. 363 a technicy budownictwa z art. 364 z wyjątkiem robót dotyczących budynków zabytkowych, pomników i budynków monumentalnych jak również budynków większych o skomplikowanych konstrukcjach żelaznych, żelazo-betonowych

i otrzymywali tytuł budowniczego. Uprawnienia nadawane były przez Ministra Spraw Wewnętrznych, a po wojnie przez Komitet Budownictwa i Architektury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Czynnych członków Izby posiadających uprawnienia do projektowania w zakresie architektonicznym wydane na podstawie powyższego aktu jest stosunkowo niewielu.

Pierwsza dotycząca uprawnień budowlanych ustawa z dnia 31 stycznia 1961 r. – Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46 z późn. zm.) która weszła w życie 14 sierpnia 1961 r. wprowadziła podział obiektów budowlanych, zależnie od szczególnego charakteru wymagań technicznych występujących przy projektowaniu, budowie, rozbiórce i utrzymaniu, na budownictwo **„powszechne"** i **„specjalne"**. Dokonany podział miał zasadnicze znaczenie prawne, gdyż ustawa przewidywała odmienny porządek prawny wobec każdego z tych działów budownictwa, m. in. odmienne przepisy i inne organy orzekające i nadzorujące. Przepisy szczegółowe oraz tryb postępowania w sprawie uprawnień budowlanych w zakresie **„budownictwa powszechnego"** określiło rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 10 września 1962 r. w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym (Dz. U. nr 53, poz. 266 z późn. zm.) które weszło w życie 1 listopada 1962 r. Natomiast dla **„budownictwa specjalnego"** przepisy szczegółowe wydawali właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym KBUiA.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ww. ustawy **w budownictwie powszechnym** uprawnienia budowlane nadawane były m. in. w specjalności architektonicznej i konstrukcyjno-budowlanej.

Warunkiem uzyskania uprawnień było posiadanie właściwego wykształcenia, odbycie praktyki zawodowej oraz zdanie egzaminu.

Osoba posiadająca wykształcenie wyższe (magister inżynier lub inżynier) w zakresie inżynierii budowlanej na podstawie **§ 6 ust. 1 pkt 1** ww. rozporządzenia uzyskiwał uprawnienie do sporządzania następujących projektów budowlanych architektonicznych:

a) wszelkich obiektów budowlanych inżynierskich zaliczanych do budownictwa powszechnego,
b) obiektów budowlanych o prostej architekturze (§ 1 ust. 3),
c) budynków przemysłowych o charakterze wyłącznie produkcyjnym lub składowym.

Osoba posiadająca wykształcenie średnie budowlane (technik budowlany) na podstawie **§ 11 ust. 1 pkt 2** ww. rozporządzenia uzyskiwała uprawnienia do sporządzania projektów architektonicznych obiektów budowlanych o prostej architekturze (§ 1 ust. 3).

Ustawodawca w § 1 ust. 3 ww. rozporządzenia zdefiniował pojęcie **„obiekty budowlane o prostej architekturze"** tj.:

1) budynki gospodarcze i inwentarskie,
2) budynki mieszkalne do 2 kondygnacji nadziemnych (ewentualnie z mieszkalnym poddaszem) o kubaturze łącznej do 1000 m³, z wyjątkiem obiektów zabytkowych.

Omawiane uprawnienia budowlane, w części dotyczącej budynków gospodarczych i inwentarskich (pkt 1), nie posiadają ograniczenia kubaturowego.

W przypadku powyższych uprawnień mamy do czynienia z ograniczeniem zakresu (pkt 2) do 1000 m³, które w budownictwie mieszkaniowym szeregowym stosuje się do jednego segmentu, a w budownictwie mieszkaniowym bliźniaczym do samodzielnej części budynku bliźniaczego, natomiast w przypadku rozbudowy lub nadbudowy do części istniejącej jak i nowoprojektowanej, łączna kubatura obu części nie może przekroczyć 1000 m³. Budynek w zabudowie bliźniaczej musi stanowić samodzielną całość. Zabudowa bliźniacza dotyczy wyłącznie budynków mieszkalnych jednorodzinnych (dwóch budynków – połówek)). Większa ilość budynków w zgrupowaniu prowadzi do powstania zabudowy szeregowej, atrialnej lub innego rodzaju zabudowy grupowej, w zależności od sposobu usytuowania budynków względem siebie.

Jest to wyliczenie enumeratywne zawierające wszystkie i zarazem jedyne dopuszczalne do zaprojektowania budynki (katalog zamknięty).

Ustawa obowiązywała 13 lat do czasu uchwalenia ustawy z dnia 24 października 1974 r. (Dz. U. Nr 38, poz. 229) która weszła w życie 1 marca 1975 r.

W konsekwencji utraciło moc rozporządzenie Przewodniczącego KBUiA z dnia 19 września 1962 r. i powołano rozporządzenie Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 8, poz. 46 z późn. zm.). Określiło m. in. wymagania, jakim powinno odpowiadać przygotowanie zawodowe do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie osób podejmujących się projektowania w budownictwie i sprawdzania prawidłowości rozwiązań projektowych.

Minister GTiOŚ uprawnienia budowlane nazwał **„stwierdzeniem posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie"**. Zniesiono obowiązek zdania egzaminu, jedynie stwierdzenie kwalifikacji na podstawie dokumentów o wykształceniu i stażu zawodowym potwierdzonym przez zakład pracy.

Najbardziej kuriozalnym posunięciem ustawodawcy było nadawanie uprawnień do sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych, pomimo że kandydat ubiegający się o uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi nie posiadał praktyki zawodowej przy opracowaniu projektów.

Uprawnienia budowlane nadawane były przez organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

Zgodnie z **§ 2 ust. 2** ww. rozporządzenia: osoby posiadające średnie wykształcenie techniczne mogą wykonywać samodzielną funkcję projektanta w budownictwie jedynie w specjalności techniczno-budowlanej zgodnej z posiadanym wykształceniem technicznym wyłącznie:

1) **w specjalności architektonicznej – w budownictwie osób fizycznych,**
2) w innych specjalnościach techniczno-budowlanych – w zakresie obiektów budowlanych, budowli i instalacji o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych i schematach technicznych.

Przepisy rozporządzenia były bardzo nieprecyzyjne, a ustawodawca posługiwał się pojęciami, których nie zdefiniował co stwarzało i nadal stwarza wątpliwości interpretacyjne.

Dokonując interpretacji uprawnień nadanych na podstawie przepisów ww. rozporządzenia, należy brać pod uwagę wszystkie zmiany prawne, między innymi dokonane rozporządzeniem Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 18 lipca 1991 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 69, poz. 299). Zgodnie z § 2 ust. 1 ww. rozporządzenia, dotyczą one z mocy prawa, wszystkich osób, które uzyskały uprawnienia na jego podstawie, bez względu na to czy były one nadane przed, czy po jego wejściu w życie.

Powyższe zmiany przepisów potwierdzały pisma Ministerstwa Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 28 sierpnia 1991 r., znak: UA3/BB/2/84/91 oraz Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 12 czerwca 2002 r., znak: ZP-021/291/02.

Stanowisko powyższe znajduje również oparcie w orzecznictwie sądowo-administracyjnym, w ramach którego można wskazać na wyrok

Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 08 lutego 2017 r. w sprawie sygn. akt: II OSK 1324/15 uznał, że: *zakres uprawnień budowlanych z ograniczeniem do „budownictwa osób fizycznych" wydanych na podstawie rozporządzenia MGTiOŚ z dnia 20.02.1975 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 8, poz. 46) przed 22.08.1991 r. jest korygowany zgodnie z przepisami rozporządzenia MGPiB z dnia 18.07.1991 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. z 1991 r. Nr 68, poz.299).*

W wyniku powyższej nowelizacji § 1 wprowadzono między innymi zmiany, które przedstawiają się następująco:

w § 2 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w specjalności architektonicznej – w budownictwie jednorodzinnym, zagrodowym oraz innych budynków o kubaturze do 1000 m³".

w § 6:

a) ust. 1 wyrazy „w budownictwie osób fizycznych" zastępuje się wyrazami „w budownictwie jednorodzinnym, zagrodowym oraz innych budynków o kubaturze do 1000 m³",

b) ust. 2 skreśla się,

c) w ust. 3 wyrazy „w budownictwie osób fizycznych", „typowych i" oraz pkt 2 i oznaczenie pkt 1 skreśla się,

d) w ust. 4 wyrazy „w budownictwie osób fizycznych" zastępuje się wyrazami „w budownictwie jednorodzinnym, zagrodowym oraz innych budynków o kubaturze do 1000 m³",

e) dotychczasowe ust. 3 i 4 otrzymują oznaczenie ust. 2 i 3.

Przy czym kluczowy jest również § 2 nowelizacji, zgodnie z którym: 1. *Osoby, które uzyskały stwierdzenie posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie osób fizycznych, mogą pełnić te funkcje w zakresie określonym niniejszym rozporządzeniem.*

Co do zasady zakres uprawnień budowlanych należy odczytywać zgodnie z treścią decyzji o och nadaniu i w oparciu o przepisy będące podstawą ich nadania. Jeżeli jednak, w świetle powyższego przepisy te uległy zmianie, a zakres uprawnień opisano w rozporządzeniu zamiennym – to osoby, które uzyskały uprawnienia do pełnienia funkcji projektanta w budownictwie osób fizycznych, mogą pełnić tą funkcję w zakresie określonym ww. rozporządzeniem.

Tak więc, w aktualnym stanie prawnym, osoby posiadające średnie wykształcenie techniczne i uprawnienia nadane na podstawie **§ 2 ust. 2 pkt 1** ww. rozporządzenia, w zmienionym brzmieniu są upoważnione do sporządzania projektów architektonicznych budynków mieszkalnych, w budownictwie jednorodzinnym, za-

grodowym oraz innych budynków o kubaturze do 1000 m³.

Zgodnie z pismem Ministerstwa Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 17–11–1993 r. znak: AT–P/BS/Sf–85/93 pod pojęciem „inne budynki" należy rozumieć małe zakłady rzemieślnicze, budynki produkcyjne, usługowe, handlowe itp., jednakże z wyłączeniem budynków publicznych np. sakralnych i zabytkowych.

W przypadku powyższych uprawnień mamy do czynienia z ograniczeniem zakresu do 1000 m³, które w budownictwie mieszkaniowym szeregowym stosuje się do jednego segmentu a w budownictwie mieszkaniowym bliźniaczym do samodzielnej części budynku bliźniaczego, natomiast w przypadku rozbudowy lub nadbudowy do części istniejącej jak i nowoprojektowanej, gdzie łączna kubatura obu części nie może przekroczyć 1000 m³.

Przez pojęcie **„zabudowa jednorodzinna"**, zgodnie z § 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 1225 z późn. zm.) należy rozumieć jeden budynek mieszkalny jednorodzinny lub zespół takich budynków, wraz z budynkami garażowymi i gospodarczymi.

Przez pojęcie **„budownictwo zagrodowe"**, zgodnie z § 3 pkt 3 ww. rozporządzenia rozumie się w szczególności budynki mieszkalne, budynki gospodarcze i inwentarskie w rodzinnych gospodarstwach rolnych, hodowlanych lub ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych.

Zgodnie z art. 3 ust. 2a obowiązującej ustawy Pb, przez pojęcie **budynek mieszkalny jednorodzinny** należy rozumieć budynek wolno stojący albo budynek w zabudowie bliźniaczej, szeregowej lub grupowej, służący zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych, stanowiący konstrukcyjnie samodzielną całość, w którym dopuszcza się wydzielenie nie więcej niż dwóch lokali mieszkalnych albo jednego lokalu mieszkalnego i lokalu użytkowego o powierzchni całkowitej nieprzekraczającej 30 % powierzchni całkowitej budynku.

W świetle powyższego, zgodnie z nowym brzmieniem **§ 6 ust. 2 (dawny ust. 3)** „osoby posiadające przygotowanie zawodowe wymagane do pełnienia funkcji obejmujących kierowanie, nadzorowanie i kontrolowanie techniczne budowy lub robót w specjalności konstrukcyjno–budowlanej są uprawnione również do: sporządzania projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych budynków inwentarskich i gospodarczych, adaptacji projektów powtarzalnych innych budynków oraz sporządzania planów zagospodarowania działki związanych z realizacją tych budynków".

Powyższe uprawnienia są uprawnieniami w ograniczonym zakresie, lecz nie zawierają ograniczenia kubaturowego.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w § 3 pkt 8 zdefiniowało pojęcie **budynku gospodarczego**: „należy przez to rozumieć budynek przeznaczony do niezawodowego wykonywania prac warsztatowych oraz do przechowywania materiałów, narzędzi, sprzętu i płodów rolnych służących mieszkańcom budynku mieszkalnego, budynku zamieszkania zbiorowego, budynku rekreacji indywidualnej, a także ich otoczenia, a w zabudowie zagrodowej przeznaczony również do przechowywania środków produkcji rolnej i sprzętu oraz płodów rolnych".

Budynki inwentarskie i gospodarcze zaliczone są ustawą Pb do II i III kategorii obiektów budowlanych.

W zakresie rozwiązań architektonicznych ustawodawca w § 6 ust. 2 (dawny ust. 3) potraktował adaptację projektów jako odrębną czynność. Uprawnienie do adaptacji nie stanowi jednak podstawy do samodzielnego sporządzania projektów innych niż inwentarskich i gospodarczych. Nie stanowią również do adaptacji projektów w zakresie rozwiązań konstrukcyjnych.

Obowiązująca ustawa nie zawiera pojęcia „projektu powtarzalnego" traktując to opracowanie jako domenę rynku projektowego, nie wymagającego ustawowej regulacji (pismo GINB z dnia 24 maja 1999 r., znak: PR-1/AK/982/99).

Do uzyskania przez projekt architektoniczno-budowlany takiego statusu wystarczające jest nadanie projektowi takiego charakteru przez jego autora lub wyrażenie zgody nabywcy projektu na korzystanie w odpowiednim zakresie z jego praw autorskich. Jest to więc domena prawa autorskiego i prawa cywilnego a nie prawa budowlanego.

Zakres adaptacji projektu powtarzalnego (w zamiarze autora przeznaczonego do wielokrotnego wykorzystania), włączonego w skład projektu budowlanego, polega głównie na dostosowaniu do konkretnej działki (warunków otoczenia) oraz przystosowania do wymagań i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub decyzji o warunkach zabudowy.

Ewentualne zmiany w projekcie mogą być dokonywane tylko za zgodą jego autora, chyba że pewne, dozwolone są bez takiej zgody, o czym jest wzmianka w projekcie. Nie można dokonywać dodatkowych zmian dopuszczonych przez autora na wniosek inwestora, gdyż powyższe uprawnienie do adaptacji nie upoważnia do samodzielnego sporządzania projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych. Prawo budowlane nie określa charakteru i zakresu zmian jakie mogą być wprowadzone do projektu powtarzalnego. Na pewno zakres takich zmian musi być zgodny z posiadanymi uprawnieniami. Za wszystkie rozwiązania zawarte w projekcie powtarzalnym odpowiada osoba dokonująca adaptacji. Osoba ta jest projektantem, w rozumieniu art. 20 ustawy Prawo budowlane ze wszystkimi wynikającymi z tego faktu prawami i obowiązkami.

Ustawa Pb z 24 października 1974 r. obowiązywała 20 lat i została uchylona ustawą Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 r. (Dz. U. Nr 89, poz. 414).

cdn.

Fot. Shutterstock

Jubilacie czekamy na Ciebie!

W tym roku uroczyste obchody Dnia Budowlanych odbędą się 26 września.

Najważniejszym momentem gali będzie uhonorowanie członków Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, którzy świętują jubileusz 50-lecia i 60-lecia nadania uprawnień budowlanych.

Szanowni Jubilaci! Chcemy podziękować Wam za lata wytężonej pracy. Dlatego czekamy na zgłoszenia osób, które uzyskały uprawnienia między 1 stycznia, a 31 grudnia 1976 lub 1966 roku. Informacje wraz ze skanem uprawnień przesyłajcie na adres: **lub@piib.org.pl** ■

Konkurs fotograficzny „Inżynier z aparatem”

Codzienna praca inżyniera, place budów, konstrukcje i detale techniczne często kryją w sobie więcej estetyki, niż mogłoby się wydawać na pierwszy rzut oka. Konkurs „Inżynier z aparatem" to zaproszenie, by uchwycić te momenty i spojrzeć na inżynierię z nieco innej perspektywy.

Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zaprasza wszystkich czynnych członków Izby do udziału w konkursie fotograficznym, prowadzonym w dwóch kategoriach:

- **Budynki, budowle i budowy województwa lubelskiego,**
- **Inżynierowie przy pracy.**

W każdej z kategorii jury wybierze i nagrodzi trzy najlepsze fotografie. Pod uwagę brane będą m.in. zgodność pracy z tematyką konkursu, walory artystyczne zdjęcia, jego jakość techniczna oraz oryginalność ujęcia.

Na autorów najlepszych prac w każdej kategorii czekają **karty podarunkowe:**

- I miejsce – 1000 zł,
- II miejsce – 600 zł,
- III miejsce – 300 zł.

Zdjęcia można przesyłać na adres: **a.kasperska@lub.piib.org.pl** w terminie **od 1 marca do 20 sierpnia 2026 r.**

Każdy uczestnik może zgłosić maksymalnie 3 prace w każdej kategorii. Prosimy o dokładne zapoznanie się z regulaminem konkursu (dostępny na stronie internetowej LOIIB) i przesyłanie kompletnych zgłoszeń. Oficjalne ogłoszenie wyników konkursu oraz wręczenie nagród odbędzie się podczas **Pikniku członków LOIIB – 5 września 2026 r.**